

Arrest

nr. 209 555 van 18 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LAUWERS
Waversesteenweg 214
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LAUWERS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 september 2017, verklaart er zich op 13 september 2017 vluchteling.

1.2. Op 30 april 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Angolese nationaliteit en u verklaarde dat u geboren werd op 27 november 2000 in Luanda. U verklaarde dat uw ouders beiden lid waren van het FLEC in Luanda en dat uw vader ook predikant was. Uw vader was als predikant ook eigenaar van een kerk in Luanda waar er op 27 augustus 2017 een viering plaatsvond toen er militairen al schietend de kerk binnenkwamen. Uw moeder werd neergeschoten maar u en uw vader konden ontkomen en u ging schuilen in het huis van de diaken. Deze vertelde u dat de MPLA (de partij aan de macht in Angola) ontdekt had dat het FLEC een basis in Luanda had, dat ze manifesteren en jongeren sensibiliseren om deel te nemen aan manifestaties tegen het MPLA. Verder had het MPLA ook ontdekt dat FLEC de werkelijke resultaten van de verkiezingen in 2017 openbaar gemaakt had. Diezelfde nacht werd ook de diaken doodgeschoten en zei u dat u moest vluchten dat men ook op zoek was naar uw familie en dat ze foto's van u hadden. Ze gaf u een telefoonnummer mee waarmee u naar andere FLEC leden belde die u meenamen naar een boerderij in Viana. U kon daar telefonisch contact leggen met uw vader die u zei dat hij een oplossing zocht en hij iemand naar u ging sturen. U verbleef op die boerderij tot 10 september 2017 waarna er een man u kwam ophalen daar. Hij nam u mee naar een appartement, gaf u een tas en jullie gingen naar de luchthaven in Luanda. U vertrok met het vliegtuig naar België waar u de volgende dag, 11 september 2017 toekwam en er asiel aanvraag op 13 september 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In verband met uw vermeende minderjarigheid vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 12/10/2010 in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar zou zijn. Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd."

Vooreerst moet er opgemerkt worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaarde identiteit.

Toen u uw verzoek tot internationale bescherming indiende bij DVZ, legde u ook een Cédulo Pessoal (Angolees identiteitsdocument) neer die uw identiteit zou moeten bewijzen en waarop staat dat u geboren werd op 27 november 2000 en A.P. heet (zie groene map in het administratief dossier). Dit document werd door de Belgische politie geanalyseerd en vals bevonden (zie "rapport d'analyse" in de blauwe map in het administratief dossier).

Zoals hierboven al aangehaald bleek uit het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd ook dat u niet, zoals u verklaarde en aangegeven staat op uw Cédulo Pessoal, minderjarig bent. Toen u bij DVZ geconfronteerd werd met het feit dat uw identiteitsdocument vals bevonden werd door de politie, zei u dat u dit document gebruikt hebt om u in te schrijven op school, dat u het gekregen hebt van uw gemeente, **dat u dit document altijd gebruikt hebt om te studeren** en dat het niet vals is volgens u (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier).

Dat u dit document altijd zou gebruikt hebben om te studeren is sowieso al niet mogelijk aangezien er op de door u neergelegde Cédulo Pessoal staat dat deze afgegeven werd op 19 april 2016.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u die Cédulo Pessoal in Angola gebruikte op school en dat u ze elke dag aan de bewaker van uw school zou moeten getoond hebben omdat dit de regel zou geweest zijn op uw school (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9-10).

Gevraagd of u ooit een andere Cédulo Pessoal hebt gehad in Angola zei u dat u vroeger een andere had die in het water was gevallen en dat u die dan vernieuwde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). Hoewel u bij DVZ zei dat u de Cédulo Pessoal die u neerlegde bij de Belgische asielinstanties altijd gebruikt hebt om te studeren zei u dus tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u vroeger een andere Cédulo Pessoal had. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat dit identiteitsdocument niet vals zou zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10) en dit dus terwijl de Belgische politie dit document omschrijft als een "totale vervalsing" (zie "rapport d'analyse" in de blauwe map in het administratief dossier).

Toen u bij DVZ geconfronteerd werd met het feit dat er een visumaanvraag voor Portugal (zie blauwe map in het administratief dossier) aan u kon gelinkt worden en u met dit visum naar Portugal reisde, zei u dat u in 2016 mee was met uw ouders op huwelijksreis naar Portugal en dat u daar 10 dagen bleef.

U zei dat u terug naar Angola keerde nadat uw visum voor Portugal verstreek op 30 november 2016 maar u kon zich de exacte datum van uw terugkeer naar Angola niet herinneren (zie Verklaring DVZ, verblijfsdocumenten / visa). Toen u geconfronteerd werd met de identiteit die op het paspoort stond waarmee u naar Portugal reisde in 2016; A.M.Q., geboren op 23 juli 1997, zei u dat uw vader uw identiteitsgegevens zou gewijzigd hebben omdat het als minderjarige moeilijk is om buiten Angola te reizen en dat u ooit met uw vader naar Portugal en Brazilië reisde (zie Verklaring DVZ, persoonsgegevens).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u nog identiteitsdocumenten in Angola liggen hebt. U zei dat uw vader een paspoort liet maken op naam van A.Q.. U was minderjarig en uw vader liet dat document opmaken zodat u gemakkelijker kon reizen. Gevraagd waarom uw vader geen paspoort op uw naam aanvroeg, beweerde u dat minderjarigen alleen Angola zouden mogen verlaten tijdens de vakantie en dat jullie soms "dringend" moesten vertrekken. Gevraagd of u dan zei dat minderjarigen enkel Angola zouden mogen verlaten tijdens de vakantie, zei u "de meerderheid". Gevraagd wat u daarmee bedoelde, zei u dat het niet gemakkelijk is om het land te verlaten als minderjarige omdat die het land niet uitgelaten worden als ze studeren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). Dat minderjarigen Angola niet zouden mogen verlaten als die nog studeren kon nergens teruggevonden worden.

U zei dat u dan in 2017 naar België kwam met uw echt paspoort, op de naam van A.P. en dat dit paspoort al lang geleden werd aangevraagd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Gevraagd waarom u dat paspoort dan aanvroeg, zei u dat u het niet precies weet en dat het uw vader is die er altijd voor zorgt dat jullie over de nodige documenten beschikken. Gevraagd waarom u 2 paspoorten nodig had, zei u dat het ene het echte paspoort was met uw naam en identiteit, dat u daarop minderjarig was en dat dit het moeilijk maakte voor u om te reizen. Het andere was op een andere meerderjarige identiteit en u kon er gemakkelijk mee reizen. Gevraagd of u uw verklaarde echt paspoort ooit gebruikte, buiten om naar België te komen, zei u dat u dat paspoort anders nooit gebruikt hebt. Gevraagd waarom u dat paspoort dan had, zei u dat u het niet weet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Toen er u dan gevraagd werd waarom u met uw echt paspoort uit Angola vertrok op het moment dat u Angola zou ontvlucht zijn in plaats van met uw paspoort met uw verklaarde valse identiteit, zei u dat u daar geen uitleg voor kon geven want u zou zelf de reis niet georganiseerd hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Dat u twee paspoorten, een echt en een vals, zou gehad hebben omdat het als minderjarige moeilijk zou zijn om Angola te verlaten is niet aannemelijk. Dat u dan, op het moment dat u Angola moet ontvluchten, uw echt paspoort met uw zogenaamde echte minderjarige identiteit gebruikt in plaats van uw "vals" paspoort waarop u als meerderjarige geregistreerd staat, slaat helemaal nergens op en is dan ook compleet ongeloofwaardig.

Omwille van bovenstaande argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde identiteit, de identiteit waaronder u internationale bescherming verzocht. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u Angola zou ontvlucht zijn omwille van problemen met de Angolese autoriteiten.

Daarnaast moet er ook opgemerkt worden dat u een bijna niet bestaande kennis hebt, noch over de organisatie FLEC waarvan u verklaarde lid te zijn, noch over Cabinda, het gebied waarvoor FLEC de onafhankelijkheid eist.

Toen er u bij DVZ gevraagd werd of u actief was in een organisatie (of vereniging, partij), zei u dat dit niet het geval is. U zei toen wel dat uw familie tot het FLEC behoort (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS). Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u lid bent van een politieke of andere organisatie in Angola, zei u dat u bij de organisatie van uw vader was. Gevraagd of u daarmee het FLEC bedoelde, zei u ja. Toen er u dan gevraagd werd of u lid was van het FLEC, zei u dat uw vader lid was en dat u deelnam aan de manifestaties die ze organiseerden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). U zei ook dat u deelnam aan vergaderingen van het FLEC in de kerk van uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd bijgevoegd blijkt dat de organisatie FLEC opgericht werd in 1963 als guerrilla beweging tegen de Angolese regering om de onafhankelijkheid van het gebied Cabinda op te eisen. In de jaren 1990 werd het FLEC opgesplitst in twee fracties, FLEC-FAC (FAC = Forças Armadas de Cabinda) en FLEC-Renovado.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd wat FLEC FAC is, zei u dat u dat niet kan uitleggen omdat u enkel weet wat uw vader u gezegd zou hebben. Gevraagd wat FLEC Renovado is, zei u dat u niet zo goed op de hoogte bent van FLEC omdat uw vader u dat niet toeliet en dat het weinige wat u weet is wat er gezegd werden op de vergaderingen van FLEC.

Als u meer uitleg vroeg aan uw vader zou hij u gezegd hebben dat u zich niet moest moeien met zaken die u niet aanbelangen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17). Vreemd genoeg liet uw vader u dus, als lid van de FLEC afdeling in Luanda, deelnemen aan vergaderingen van FLEC maar hij zou u dan wel gezegd hebben dat u zich niet moest moeien met zaken die u niet aanbelangen wanneer u meer uitleg vroeg over het FLEC.

Ook toen er u gevraagd werd wie de voorzitter van het FLEC is, zei u dat u de naam “vergeten” bent en dat u eigenlijk niet zo bezig was met de kwestie van het FLEC omdat u niet mocht van uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18). U verklaarde ook niet te weten wat de hoofdstad is van het gebied Cabinda, terwijl uit informatie (zie blauwe map in het administratief dossier) blijkt dat die stad ook Cabinda heet. Toen er u gevraagd werd of u de naam Ibinda kent, zei u deze naam niet te kennen. Uit informatie blijkt (zie blauwe map in het administratief dossier) dat Ibinda de naam is van de lokale taal die in Cabinda gesproken wordt, naast het Portugees.

Verder moet er ook opgemerkt worden dat u, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, ronduit bizarre en manifest onjuiste verklaringen aflegde over de activiteiten van FLEC in Angola. Zo verklaarde u dat het FLEC wilde deelnemen aan de verkiezingen in Angola en dat ze daarom een “brief naar het ministerie gestuurd hadden” maar dat die verworpen werd. Gevraagd of FLEC dan dacht dat ze mee mochten doen aan de verkiezingen, zei u dat dit inderdaad zo was. Toen er u dan gevraagd werd of het FLEC niet verboden is in Angola, zei u dat ze niet verboden zijn maar dat ze wel scheef bekeken worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15-16). Dat u niet weet dat het FLEC, een organisatie die een guerrilla oorlog uitvecht met het Angolese leger, verboden is in Angola is veelzeggend.

U zei ook dat het FLEC de werkelijke verkiezingsresultaten van de verkiezingen van 2017 openbaar zou gemaakt hebben in Angola (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16). U zei dat de MPLA in 2017 eigenlijk dezelfde resultaten van 2012 toonde waarna FLEC de werkelijke resultaten zou gepubliceerd hebben en dat die lager bleken te liggen dan die van 2012 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16). Gevraagd of de vrijgegeven verkiezingsresultaten na de verkiezingen van 2017 dezelfde resultaten waren als in 2012, bevestigde u dit. Toen u dan geconfronteerd werd met de informatie dat het MPLA ongeveer 10 procent van zijn stemmen verloor in 2017, vergeleken met 2012, was uw antwoord opnieuw veelzeggend; “ja, dat kan ik niet zo goed uitleggen” (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u een Cédulo Pessoal neer die na analyse door de Belgische politie een totale vervalsing bleek te zijn. Die verandert dus ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), artikelen 1 en 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de motiveringsplicht in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en van de “appreciatiebevoegdheid”.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“In die zin dat de bestreden beslissing besluit tot het weigeren van de vluchtelingenstatus en het weigeren van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien verzoeker niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan.

Het CGVS merkt vooreerst op dat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers verklaarde identiteit.

Verzoeker legde bij DVZ een Angolees identiteitsdocument neer waarop staat vermeld dat hij geboren is op 27.11.2000 en A.P. heet. Dit document werd echter door de Belgische politie als vals beschouwd.

Verzoeker beweert thans dat dit document echt is, daar hij dit in Angola heeft bekomen en heeft gebruikt om zich o.m. in te schrijven op school en dagelijks te gebruiken bij het betreden van de school (tonen aan de bewaker).

Het feit dat het neergelegde document werd afgegeven op datum van 19 april 2016 doet niets ter zake, aangezien een identiteitsdocument hernieuwd kan zijn geworden om verschillende redenen, zo ook verzoeker verklaarde. Men kan dit moeilijk aanzien als een 'ander' document aangezien het om een hernieuwing gaat van het zelfde document. Besluiten dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over het feit of hij al dan niet over een 'ander' identiteitsdocument beschikte in Angola, gaat dan ook te ver.

Daarenboven maakt verzoeker zich sterk dat dit document wel degelijk echt is en dat hij dit op school heeft gebruikt.

Daartoe voegt hij twee verklaringen bij van zijn school waaruit dit blijkt. In deze twee verklaringen staat immers vermeld dat A.P., geboren op 27.11.2000 er school heeft gelopen in 2013 en 2014 :

[...]

DVZ confronteerde verzoeker met het feit dat een visumaanvraag voor Portugal aan hem kon worden gelinkt en dat hij daartoe een Angolees paspoort zou hebben gebruikt op naam van A.M.Q., geboren op 23 juli 1997. Verzoeker verklaarde dat hij met zijn ouders naar Portugal reisde en ook terugkeerde naar Angola en dat zijn vader deze documenten voor hem geregeld heeft omdat dit makkelijker zou geweest zijn om mee te reizen.

Verzoeker heeft tijdens het gehoor CGVS echter dezelfde verklaringen afgelegd die zonder tegenstrijdigheden waren.

Het CGVS vindt het ongeloofwaardig dat verzoeker naar België zou zijn gereisd met zijn verklaarde echt paspoort (minderjarige) en niet met zijn verklaarde vals paspoort (meerderjarige) omdat dit laatste volgens verzoekers eigen verklaringen makkelijker zou zijn.

Verzoeker geeft echter een plausibele uitleg aan dit feit, namelijk dat hij zelf de reis niet heeft georganiseerd en hij dus niet weet waarom het ene en niet het andere paspoort is gebruikt.

Het CGVS meent dat verzoeker weinig kennis heeft van de organisatie FLEC en Cabinda (het gebied waarover FLEC de onafhankelijkheid eist), terwijl zijn vader lid was en verzoeker zelf verklaarde deel te nemen aan activiteiten (manifestaties en vergaderingen) die het FLEC organiseerde.

Verzoeker gaf als verklaring hiervoor dat zijn vader niet veel uitleg gaf over o.a. de onstaansgeschiedenis van de partij omdat dit hem niet zou aangaan, hetgeen best een plausibele uitleg is. Verzoeker is immers nog erg jong en wordt enkel bij de activiteiten van het FLEC betrokken omdat zijn vader er lid van is. Hoeveel jongeren kunnen iets zinnigs zeggen over de onstaansgeschiedenis, voorzitters en leden een bepaalde politieke partij, ook al zijn hun ouders of familieleden of zij zelf daarbij betrokken ?

Het CGVS heeft bij de beoordeling weliswaar een grote appreciatiebevoegdheid, zij het dat er toch bepaalde grenzen zijn aan die bevoegdheid die in casu duidelijk overschreden zijn.

Het CGVS dient de waarheidsgetrouwheid van verzoeker te evalueren teneinde alle objectieve en subjectieve criteria, die aan de basis liggen van zijn individueel geval, bloot te leggen. Deze criteria vergelijken en toetsen aan de Conventie van 1951 en aan art 48/3 van de wet van 1980 en teneinde tot een correcte conclusie te komen aangaande de voorliggende asielaanvraag.

Bovendien wordt met de term "vluchteling", overeenkomstig het verdrag van Genève de persoon bedoeld wordt die "met rede vreest vervolgt te worden". Dat het element van "vrees" - hetgeen op zich reeds een subjectief element is, en een geestesgesteldheid - verder wordt uitgewerkt in de woorden-"met rede". Dat het samenbrengen van de twee termen tot uiting brengt dat het niet enkel de geestesgesteldheid van de geïnteresseerde is die maakt dat hij al dan niet vluchteling is, maar dat deze geestesgesteldheid gestoeld moet zijn op een objectieve situatie waarin die geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden. Dat de woorden "met rede vrezen" dus tegelijkertijd slaan op een objectief en een subjectief element, en dat om te besluiten tot het al dan niet bestaan van een redelijke vrees, de twee elementen in ogenschouw dienen te worden genomen. Dat deze zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Dat deze elementen niet toelaten om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker, geen ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Bijgevolg is er in voorliggend geval een is schending van de motiveringsplicht en appreciatiebevoegdheid, en er is derhalve een schending van de conventie, de artikels 48/3, 48/6, in die zin dat het onmogelijk is dat de weigeringsbeslissing op een correcte manier alle redenen van verzoeker, die ertoe hebben geleid dat hij zijn land diende te verlaten, weerlegt."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de Angolese autoriteiten wordt bedreigd omwille van zijn activiteiten en deze van zijn vader voor FLEC. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden identiteit, gelet op (a) de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde geboortedatum, (b) het feit dat de Belgische politie het door hem voorgelegde identiteitsdocument (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) vals heeft bevonden, en (c) zijn tegenstrijdige, niet-aannemelijke en ongeloofwaardige verklaringen over zijn identiteit, zijn identiteitsdocumenten en zijn paspoort(en); en (ii) zijn kennis over FLEC en over Cabinda dermate beperkt zijn dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in enkele van zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstige poging teneinde de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gesteld:

"In verband met uw vermeende minderjarigheid vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 12/10/2010 [correctie: 12/10/2017] in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar zou zijn. Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd."

In de mate dat verzoeker in zijn verzoekschrift vasthoudt aan zijn voorgehouden geboortedatum van 27 november 2000, dient erop gewezen dat gezien de beslissing van de Dienst Voogdij geen geloof kan worden gehecht aan deze geboortedatum. Geenzins kan het louter volharden in deze ongeloofwaardige geboortedatum op het voorgaande een ander licht werpen.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden identiteit. Daarbij wijst de commissaris-generaal onder meer op het feit dat de Belgische politie het door verzoeker voorgelegde identiteitsdocument (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) vals heeft bevonden. Verzoeker komt dienaangaande in zijn verzoekschrift niet verder dan te volharden dat dit identiteitsdocument echt is en dat hij het op school heeft gebruikt. Dergelijk verweer is evenwel onvoldoende om de bevindingen van de Belgische politie tegen te spreken. Nog daargelaten dat de beide stukken '*Declaração*' opgenomen in het verzoekschrift p. 3 en 4 slechts fotokopieën zijn die alleen al om omwille van het manipulatieve karakter een relatieve bewijswaarde hebben, zijn deze stukken niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals voorzien in artikel 8 PR RvV.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift tevens aan dat hij geen tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over zijn identiteitsdocument daar hij zijn identiteitsdocument diende te hernieuwen en het in die zin niet zou gaan over een ander document. Hierin kan hij evenwel niet worden gevolgd. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt immers duidelijk dat verzoeker verklaarde dat hij vroeger een ander identiteitsdocument had, dat in het water was gevallen en dat hij diende te vernieuwen (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog beweerde dat hij het voorgelegde document steeds heeft gebruikt om te studeren.

Wat betreft de terecht in de bestreden beslissing opgeworpen vaststellingen aangaande verzoekers reis naar Portugal, zijn paspoorten en zijn verklaringen over het gebruik van een valse identiteit, komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar zijn verklaringen die hij hieromtrent reeds eerder heeft afgelegd, hetgeen op zich uiteraard geen ander licht werpt op de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing.

Verder wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gemotiveerd dat verzoekers kennis over FLEC en Cabinda dermate beperkt zijn dat geenszins geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen wegens zijn betrokkenheid bij FLEC. In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het opwerpen van de blote bewering dat vele jongeren niets zinnig kunnen zeggen over de ontstaansgeschiedenis, de voorzitters en leden van een bepaalde politieke partij, ook al zijn hun ouders of familieleden erbij betrokken. Verzoeker verliest hierbij uit het oog dat hij omwille van de problemen die hij zou hebben gekend met de Angolese autoriteiten wegens de betrokkenheid van hem en zijn familie bij FLEC heden meent internationale bescherming te behoeven, zodat wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij terdege op de hoogte is van de werking en de doelstellingen van deze organisatie maar ook van het gebied waarvan de onafhankelijkheid wordt nagestreefd, *quod non*. Gezien hoger reeds kwam vast te staan dat aan verzoekers voorgehouden leeftijd geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*), komt zijn bewering dat hij te jong was om geïnformeerd te worden door zijn vader eveneens op de helling te staan.

Verzoeker kan, mede gelet op het voorgaande, dan ook niet worden bijgetreden waar hij beweert dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede dient opgemerkt dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekennen aan verzoeker van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER